

CEZARINA ADAMESCU

O NUNTĂ DE CUVINTE

111 sonete neînchipuite

Coperta :
ANGELA CIOLTAN-ZAINEA

Editura online
Iunie 2008

DIN TOT CE AM, NIMIC NU-MI APARȚINE

*Din tot ce am, nimic nu-mi aparține
Nimic al meu – din tot ce-agonisesc.
Clădesc, clădesc doar pe străvechi ruine
Și cu un gest apoi le năruiesc.*

*Zidesc din nou cetățile duine
Mi-e inima sedusă de Anteu
Din lacrimi și din doruri genuine
Dar pentru cine, știe Dumnezeu...*

*Am străbătut curenți și ape line
Dar nu m-am plâns, de-a fost ușor sau greu.
În viață doar iubirea ta mă ține
Ți-mpart monada sufletului meu.*

*Din tot ce am, nimic nu-mi aparține
Clădesc doar pe nisip și pe ruine.*

9 aprilie 2008

ÎNTREAGĂ RANA LUMII STRÂNSĂ-N MINE

*Întreagă rana lumii strânsă-n mine
De nu pot contempla măslinii-n floare.
În ochi arzându-mi flăcări opaline
Eu simt euriimiile solare.*

*Dar nu pot să-mi îndepărtez un ghimp:
Tu care-mi ești și vin și drob de pâine
Te-ntorci și pleci nevinovat de Timp
Deși îmi ești merindă pentru mâine.*

*E-un fapt smerit și binecuvântat
Eu simt intemperiiile stelare
Așa cum și femeia pe bărbat
Îl simte pe când rodul dă în floare.*

*Întreagă rana lumii-i strânsă-n mine
Și-aștept ca grâul tău să mă-ngermin.*

9 aprilie 2008

VEZI TU, MAI MULT NE-A RĂSTIGNIT ISPITA

*Vezi tu, mai mult ne-a răstignit ispita
Pe rugul de tăcere al zăpezii
Și n-am văzut cum clipa-și cerne sita
Mușcând hulpav din pleoapele nămiezii.*

*În loc să bat, m-opresc în dreptul porții
Stingheră umbră-n tristul abandon
Și-n timp ce-un înger îți aruncă sorții
Noi nu mai fredonăm la unison.*

*Pe valurile-n flăcări, pescărușii
Își ard aripile-ntr-un țipăt trist
Și nu e nimeni azi în dreptul ușii
Să îmi aducă-aminte că exist.*

*Doar fără harfe pribegesc aezii
Pe rugul de tăcere al zăpezii.*

10 aprilie 2008

ÎN LUTUL OBRINDIT DE-ACASĂ

*În lutul obrindit de-acasă
Precum un arbore răsai
Să-mi faci privirea aburoasă
Pe gura florii celui rai.*

*Să te strecuri la mine-acasă
Deschide-mi ușa cea de Rai.
Îți las merinde, vin pe masă
Și clipei îi ordon : Mai stai!*

*Precum un arbor mic - bonsai
Sădit în glastra mea de-acasă
Rămâi pe când din vis tresai
Să mă eliberezi de-angoasă.*

*Precum un arbore răsai
În paradisul lunii mai...*

*10 aprilie 2008
Ziua când mama ar fi
împlinit 89 de ani*

ATÂȚIA MUGURI CRESC NEDESCÂNȚAȚI

*Atâția muguri cresc nedescântați
Uitând la timp prielnic să înfloare
Se scutură devreme lepădați
Ca niște semne grele de-ntrebare.*

*În propriul parfum înveșmâți
Înzgribuliți și neatinși de mână
Ei cad mustind de seve – bosumflați
Atinși de roua dimineții – până*

*Și ce culori ar zămisli, ce rod!
Ce gusturi și arome-mbietoare!
De n-ar porni în nevoit exod
Cu mult-nainte de a da în floare.*

*Atâția muguri cad nedescântați
De miez și de sămânță lepădați...*

10 aprilie 2008

ȚI-E RESPIRAREA ÎN CĂUȘUL GURII

*Ți-e respirația în căușul gii
La fel de proaspătă și jinduită
Cum pâinea-n vinul cuminătății
După spovadă e binevenită.*

*Legeți suntem ca de un fir de plâns
De funie cum este strâns legat
Un mort frumos și binecuvântat
De avuția ce-n secret am strâns...*

*Iar pașii-n menuetul regăsirii
Abia ating din când în când podeaua
Când în surdină-aud pe coarda lyrii
Un dezacord ce mușcă-n cet podeaua.*

*Dar zac îngălbeniți defuncții crini
De când am devenit ca doi străini.*

10 aprilie 2008

AȘ VREA S-AJUNG ÎN CER PĂMÂNT DE FLORI

*Aș vrea s-ajung în cer pământ de flori
Din trup să-mi crească iriși, orhidee.
Să simt în trup arcușuri de viori
Vibrând precum câmpia Elizee.*

*Apoi prin sângele sudorii sale
Să las în mine grâul să-ngermin
Stropit cu vin de ambră din pocale
Lumina din pământ să nu mă-ntine.*

*Ființa-n obositul abandon
Să se-nvârtească-n ritmuri pulsatile
Pe când din depărtări s-aud un zvon
De aripi sângerânde peste file.*

*Și-atunci florarul va striga în zori:
Veniți să cumpărați pământ de flori!*

11 aprilie 2008

ÎN DUHUL FRUMUSEȚILOR DIVNE

*În duhul frumuseților divine
Din cele patru vânturi adunate
Să-mpodobim pereții cu aldine
Gândirile-n tăceri crucificate.*

*Uniți ca sfinții pe catapeteasmă
Ce se-ntâlnesc fără-a cunoaște vină
Cu vorbele de proapătă mireasmă
În orizontul reavăn de lumină.*

*Psalmodiind a muziciilor chiasmă
Să mergem să sorbim din vinul vieții
Ca pururi adierea tinereții
S-o resimțim în oase și în plasmă.*

*Uniți ca sfinții ce-și aflară locul
Noi - fără vreascuri să aprindem focul.*

12 aprilie 2008

PRECUM CIULINU-MPINS DE VÂNTUL SORȚII

*Precum ciulinu-mpins de vântul sorții
În Bărăganul pustiit de roadă
Eu m-am aflat la marginile ceții
Purtând cu grijă propria monadă.*

*Așa voiam, prin lume, cristofo
Să umblu cu lumina increată
Dar pasul imperfect cum să-l măso
Cu infinitul cel fără de pată?*

*Să pun începere închinăciunii
Așa cum – cuib își face-un roi de-albine
La streășină, în mijlocul furtunii
În cea mai palidă dintre lumine.*

*Chezașă-i fecioria închiantă :
Nu vreau să pierd lumina increată.*

13 aprilie 2008

DEGEABA PORȚI CUVINTE FUNCiare

*Degeaba porți cuvinte funciare
La piept precum pe niște pandantive
S-or vlăgui simțirile precare
Și-atunci zadarnic iei paliative.*

*În versurile dinonisiace
Între aldină, bold și uncială
Se scurg și întâmplările stângace
Nevrednice de-o vârstă crucială.*

*Pe când porțița gherle-i descuiată
Oricât de rezistent clădit-ai zidul
Cetatea fi-va de tâlhari prădată
Și-atunci pătrunde chiar și-n piatră vidul.*

*De-ar fi cetatea cât de rezistentă
O poartă a rămas adiacentă...*

13 aprilie 2008

TU ZĂMISLEȘTI ÎN CUIBUL DE PRIHANĂ

*Tu zămislești în cuibul de prihană
Din flori de tină doar făpturi cerești
Așa cum țipătul se-ncuibă-n rană
Și-i leoarcă de pedepsele lumești.*

*În zori pătrund tâlhari să-ți fure visul
Și ți-l ucid cu pietre prețioase
Cum în areopag se cerne-abisul
Iar vântul din pustiuri intră-n oase.*

*Ți-s gândurile –păsări împușcate
Pierite toate-n lutul cel flămând
Precum flamingii-n valuri înspumate
Se-avântă spre ocean din aripi dând.*

*Ce straniu-apare-n zare paradisul
Când sufletul în cuie stă - ucisul!*

13 aprilie 2008

DAR CE ETERNITATE NE VA ȚINE

*Dar ce eternitate ne va ține
Și ne va adopta în sfera sa?
Stăpân pe suflet și pe trup, vezi bine
Nu-i nimeni, Doamne, decât mâna Ta.*

*Ca strugurii de taină pe ciorchini
Ne adunăm în dorul de-a zbura
Dar clipa de-nălțare, știe-oricine
Nici când, nici unde va putea dura.*

*Ne întrebăm atât : ce-a mai rămas
Din floarea ce-am strivit-o sub călcâi?
Pustiul, înzadarul de pripas
Ne face semn spunându-ne : rămâi!*

*Ia-ți aripa și-nalță-te cu mine!
Dar ce eternitate ne va ține?*

13 aprilie 2008

UN TROPOT SCURT ÎN IARBA CEA INVOALTĂ

*Un tropot scurt în iarba cea invoaltă;
Au început sudorile să curgă
Și în otavă mușchii toți tresaltă
De pe grumajii cei de iapă murgă.*

*Un nechezat nervos cu spume albe
Și fornăitul cel sălbatic încă
Din colții ei, perechi-perechi de salbe
Și o privire ca o noapte-adâncă.*

*Abraș miroase roua armăsarul
Și slobod evadând din herghelie
De pe fărâș înfulecă tot jarul
Și-apoi devine despot pe câmpie.*

*Un tropot scurt în iarba cea invoaltă
Perechea-n dansul ritual tresaltă.*

14 aprilie 2008

O DRAGOSTE ÎNSUFLEȚIND OBIECTE

*O dragoste însuflețind obiecte
Cu-arome dulci de fructe de pădure
Printre atâtea sonuri imperfecte
Cu-ntreg cortegiul de imagini pure.*

*Tandrețe sidefie în torente
Și-n revărsările de ape calme
O pasiune în trăiri ardente
Se mistuie-n căușul unei palme.*

*O flacăra dansându-mi jucăușă
Săruturi ațipind pe forme unde
Din rugul întepit cu vreascuri ude
Și focul sacru cel fără cenușă...*

*Sonetele iubirii imperfecte
Rostindu-se, însuflețești obiecte...*

14 aprilie 2008

DOAR ÎMPĂRȚINDU-MĂ RĂMÂN ÎNTREAGĂ

*Doar împărțindu-mă, rămân întreagă
Și-o nuntă de cuvinte de pornește
La care-i invitat ca să-nțeleagă
Acela ce cu-adevărat jertfește.*

*Și vin la nunta florilor mirene
Din colțuri depărtate la ospăț
Bărbați robiți de fete azucene
Și totul pare un prelung ospăț.*

*O catedrală pare dărâmată
De viitura nopții cea cumplită.
Rămân în Logos pururi atârnată
Întreagă mi-e ființa împărțită.*

*Și-așa mă dărui, cine să-nțeleagă
Doar împărțindu-mă, rămân întreagă...*

14 aprilie 2008

CÂND ÎNDOIELNICĂ E ADĂSTAREA

*Când îndoielnică e adăstarea
Și zgomotul tăcerii m-asurzește
Îmi răscolește uneori mirarea
Și fiecă cuvânt e strâns în clește.*

*La fel cum un țăran pândește ploaia
Cu ochi micit mereu spre răsărit
Așa pândesc cuvintele pe foaia
Pe care gândul meu a odrăslit.*

*Să-mi amintesc, demult uitatul joc,
Mi-a pasu-mpiedicat și-n loc să fug
Cu vreascuri umede aprind un foc
Și drept osândă mă arunc pe rug.*

*Perfect e cubul chiar de-i sfărâmat
La fel ca și cuvântul adăstat.*

14 aprilie 2008

IUBIND NE-OR ASTUPAPE RÂND TROIENE

*Iubind ne-or astupa pe rând troiene
De vorbe doar atunci inventate
Pe când sonete michelangiene
Păli-vor de pe buzele uscate.*

*Atunci doar, ști-vom prețui sărutul
Când mântuite-s gesturile-n taină
Și-n toi de-ngheț, când înflori-va lutul
Ne-om îmbrăca într-a iubirii haină.*

*Și rodul întrupării din doime
Pe cât de dulce și amețitor
Păcat de-i, nu-l va știe nime
Că-i leac de boală și mântuitor.*

*Iubind ne-or astupa pe rând troiene
Și ne-or preface-n apele mirene...*

14 aprilie 2008

NE (ÎN)TRUDIM SĂ PREACINSTIM CUVÂNTUL

*Ne (în)trudim să preacinstim Cuvântul
Nevinovați de tot ce ni se cere
Și-abia dacă ne ținem legământul
Pe care l-am făcut întru tăcere.*

*Expresii nonverbale se încheagă
Pe buza mută-a mâinii tale drepte
Și-n ele stă imaginea întreagă
A cerului escaladat în trepte.*

*Slujbași suntem luminii deopotrivă
Ne facem un condei în vârful de stea
Și chiar de-s gândurile în derivă
Pe suflete se-așterne blânda nea.*

*Și-atâta cât ne-o ține Domnul Sfântul
Ne-om înrudi să preacinstim Cuvântul...*

14aprilie 2008

O CLIPĂ-NCREMENITĂ-NTR-UN CUVÂNT

*O clipă-ncremenită-ntr-un cuvânt
Un picur din lumina ne-nserată
Un bob de rouă pe încins pământ
Atât suntem, o lacrimă vărsată.*

*Într-un ocean de sare primenit
În infinit – o singură monadă
În care clipa s-a adevărit
Și unul altuia suntem obadă.*

*Nici nu clipești și clipa va veni
Să-ți locuiască sufletul și cortul
Dar vai și-amar de nu te va găsi
Cu banul pregătit să-ți cumperi ortul.*

*Sunt răscolită ca o frunză-n vânt
În clipa-ncremenită-ntr-un Cuvânt...*

15 aprilie 2008

SPRE CLIPA CEA DE GRAȚIE ALERG

*Spre clipa cea de grație alerg
Maratonist într-o Olimpiadă
O, de-aș avea răgaz numai să șterg
Și îndoială, teamă și tăgadă...*

*Iar marile erori ce Te-au durut
Din întunericul în care m-a-mbrăcat
Acel confuz și tumultos trecut
Când vina dulce nu era păcat.*

*Și gândul lesne alunecător
Te poate îndrepta înspre osândă
Dar Sângele – de viață dătător –
Și Trupul Sfânt mi le-am ales comândă.*

*Maratonist într-o Olimpiadă
Eu vreau să-mi lepăd ultima obadă...*

15 aprilie 2008

SUNT FIR DE IARBĂ PE CÂMPIA ARSĂ

*Sunt fir de iarbă pe câmpia arsă
Ori doar un fulg dintr-un ocean de nea
Pe care vine-o ciută și îl bea
Și-așteaptă-nfrigurată clipa doar să*

*Se limpezească ochiu-n plânsă apă
Ce-a izvorât ca o arteziană
Și-adastă înspre ea și se adapă
Un călător sorbind ca dintr-o rană.*

*Odihnă-i sunt și oază de-așteptare
Și mi-aș dori în clipa cea senină
Ca după lungă și năprasnică-ncercare
Măcar o zi să-i fiu cuiva lumină.*

*Sunt doar un fulg dintr-un ocean de nea
Adastă pelerinule și bea!*

15 aprilie 2008

SE RĂSTIGNEȘTE CLIPA-N CUIB DE STEA

*Se răstignește clipa-n cuib de stea
Ascunsă ca-ntr-o palmă de Cuvânt
Din ea vin albatroșii să mai bea
Când de pe țărm sunt azvârliți de vânt.*

*Iar steaua naște pui de meteori
Ca în furtună și-n intemperie
Precum cometa somnoroasă-n zori
Își leapădă podoaba-n veșnicie*

*Dar în ocean planetele uitate
Se întrupează-n Logos revelat
Ca în sublime versuri decantate
Să sugereze versul eleat.*

*Și pe sub cerul liber de pământ
Atât mai sunt: O palmă de Cuvânt.*

15 aprilie 2008

CUTREIERÂND DE-A SURDA ÎN OLIMP

*Cutreierând de-a surda în Olimp
Neostenit, cu pașii ca de ceară
Poetul s-a ales în piept c-un ghimp
Ce l-a purtat aproape-un veac – povară.*

*Dar – pășători – toți zeii cei străini
Îi aruncau priviri fulgerătoare
Cum singur culegea cununi de spini
Și le-aeza pe frunți nemuritoare.*

*În urma lui cuvintele șuvoi
Ca lava se preling și varsă pară.
Primiți-le, sunt scrise pentru voi,
Și răstigniți-l, pentru-a câta oară?*

*Dar iată-l jefuit de anotimp
Cutreierând de-a surda prin Olimp...*

15 aprilie 2008

CUVINTE SFINTE ÎN VĂPĂI FLĂMÂNDE

*Cuvinte sfinte în văpăi flămânde
Prelinse-n filele de calendar
Degeaba stau zăvozii cruzi la pânde
Poetul singur e stăpân pe far.*

*La pavecernițe purtându-ți mersul
El cere duh de rouă-n loc de vin
Și lapte sfânt din fructul copt i-e versul
Adeseori muiat în sfânt pelin.*

*El numai în culori de tâmplă arsă
Îți varsă doru-n roze înflorind
La urmă, doar o semnătură ștearsă
Rămâne înecată-n stropi de jind.*

*Miresme-s în privirile lui blânde
Cuvinte sfinte în văpăi flămânde...*

15 aprilie 2008

OSPĂȚ, BANCHET, FESTINURI ORI LOGODNĂ

*Ospăț, banchet, festinuri ori logodnă
Alaiuri risipite în răscruci
Se-adună și se-mpărtășesc din rodnă
Și pleacă-apoi ca din cuibar de cuci.*

*Cristale sunt, vârtej și rotocoale
Și-s clinchetiri de clopoței frenetici
Cuvintele ce-n vers îmi dau târcoale
Îi mântuie de spaima pe eretici.*

*Și nci nu știu, să le ademenesc?
Ori însămi să mă las ademenită?
Cristalele ce-n versuri clopoțesc
Îmi sunt averea – neasemuită.*

*De ele nu știi încotro s-apuci
Alaiuri risipite-s în răscruci.*

15 aprilie 2008

MĂ MUSRĂ ÎNGERII RISIPITORI

*Mă muștră îngerii risipitori
Și parcă merg la ultima logodnă
Alerg mereu din noapte până-n zori
Nu-s eu mireasa, ci doar sfânta rodnă.*

*Aș fi putut polenul, însămi eu
Să îl adun și să-l prefac în miere
Deși-am ales iubirea panaceu
Mă-ndrept din moarte către Înviere.*

*Mi-s vorbele învluite-n ceară
Și picuri cad precum din lumânare
Eu le frământ din zori și până-n seară
Ca pentru vednica iluminare.*

*Mă-ndeamnă îngerii ispititori
Te bucură, mai ai un pic și zbori!*

15 aprilie 2008

CE ÎNCEPUT DE TAINĂ-N AȘTEPTRE

*Ce început de taină-n așteptare!
Continuă și rodnică muștrare
În toi de-ospăț - e din potir – licoarea
Dar uneori e lacrimă ce doare.*

*Având temei și pravilă iertarea
Drept miză – adevărul reflectat –
Un început de taină-i așteptarea
Și jurământul veșnic necălcat.*

*Când nu mai speri – devine grea povară
Și-ai vrea s-o lepezi de pe umeri brusc
Dar o mai duci o vreme, iar și iară
Pân-o încui ca-ntr-un mormânt etrusc.*

*Petrec de-o viață tot cu ochii-n zarea
Și-un început de taină-i așteptarea.*

15 aprilie 2008

DEȘI ODIHNĂ NU AFLA-VEI LESNE

*Deși odihnă nu afla-vei lesne
În partea omenească din ceresc
Aminte ia, cum spune în pricesne
La gândurile care te muncesc.*

*Că temeliile sunt imperfecte
O afli-abia când casa-i ruinată
Durată n-or să-ți dea acele-obiecte
Ce-s strânse cu migală viața toată.*

*Nici nemurirea nu e cu puțință
Fără găsirea căii către rai
Primit-ai aripi ca făgăduință
Dar tu ai vrea să le atârni de-un pai.*

*Aminte ia, cum spune în pricesne
Că raiul nu se cucerește lesne!*

16 aprilie 2008

CURÂND MĂ VOI ELIBERA DE TINE

*Curând mă voi elibera de tine
De cortu-n care ieri am locuit.
Nu voi păstra imagini pe retine
Decât acelea-n care ne-am smerit.*

*Și mă voi scutura de-acea magie
Superbă ca o bucurie tristă
Rămâne-va-n caiși o nostalgie
Și-ntr-un cireș uscat – doar o batistă.*

*Curând mă voi elibera de-angoase
În abur de pelin și levănțică
Voi auzi discret cum moartea-mi coase
Cămașă de mireasă cu arnică.*

*Și-n beznă mă vor locui lumine
Curând, când m-oi elibera de tine...*

17. aprilie 2008

DIN ZIDUL RUINAT RĂSARE IARBĂ

*Din zidul ruinat răsare iarbă
E ca și cum privesc un vechi icon
Doar roua vinovată să absoarbă
Tot sângele vărsat de Rubicon.*

*De ce atunci mi-e dimineața oarbă
Și nu mai știu de-i bine că mijesc
Bobițele de rouă scurse-n barbă
Și spre obsidian m-ademenesc.*

*E zarul azvârlit într-o răscruce
Și nu știu pe ce față va cădea
Nici drumul sorții încotro mă duce
Dar totu-i scris cu sângele de stea.*

*Prin ochiul de licorn privesc mirat:
Cum iarba crește-n zidul ruinat.*

17 aprilie 2008

ÎN CÂNTEC, CE TĂCERE, ÎN VERSURI CE MUTISM!

*În cântec, ce tăcere, în versuri ce mutism!
Se-nverșună cuvântul să stea ascuns o vreme.
Mă văd în naufragiu și stau întins pe istm
În timp ce mâna dreaptă se tânguie și geme.*

*E iarna cuibărită în cuibul cel pustiu
Ce toarnă în clepsidră neînduratul bob
De-atâta risipire nu știu să-l mai îmbin
Să-mi ierte risipirea din visul celui rob.*

*E amintirea crudă și parcă jefuită
De tot tumultul vieții, de mustul ei amar;
O stea rămas-a albă și-i neasemuită
Sunt negre celelalte, cu gust de înzadar.*

*De parcă suferit-am de-un straniu autism
În cântec, ce tăcere, în versuri ce mutism!*

17 aprilie 2008

CE AURĂ DE TIMP IREVERSIBIL!

*Ce aură de timp ireversibil,
Ca o zidire întru veșnicire!
Să mă sustrag, cât o mai fi posibil
Din sacra și profana silnicie!*

*Cu trupul meu officiez o lume
Eu tac : vorbește grâul pentru mine,
Că-n purgator sunt altfel de cutume
Și altfel de făclii mă înlumine!*

*Tăcute voci în șiruri afânate
Ori, dimpotrivă, vremi bătătorite
Îmi amintesc de fapte amânate
Ce niciodată nu-s înfăptuite.*

*Ce aură de timp ireversibil!
Dărâmă Doamne zidul, fă posibil!*

17 aprilie 2008

ARCADIA-I PĂMÂNTUL MEU DE FLORI

*Arcadia-i pământul meu de flori
Pământ cu struguri grei și miere-n faguri
Acolo dau o fugă uneori
Să mă deprind cu vechile meleaguri!*

*Îi dau prinos de pâine și de vin
Și platnic sunt, dar fără de zgârcire
Că vreau atunci când inima-i în chin
Să-mi îmblânzesc nestăpânita fire.*

*În sihăstrie sufletesască-nchid
În graba cea neostoit-a clipei
Întregul meu avut și-apoi desfid
Pe cei ce se dedau în hău risipie.*

*În tine caut vântul din viori
Arcadie, pământul meu de flori!*

18 aprilie 2008

ÎN ALVEOLELE DE PALME STRÂNG

*În alveolele de palme strâng
Mireasma ferială-a lui Prier
Izvodul ei de firul de parâng
Și astfel eu mă simt trezorier.*

*Eu mângâi sfoara alb-a lumânării
Știind c-o s-o aprind în crucea zilei
Dar îmi vuieste-n scoici talazul mării
Și mă-ngenunche ceața rece-a milei.*

*Precum maestrul de ceremonii
Ce nu-și dezmente niciodată arta
Eu jinduiesc la alte sinergii
Dar plec la drum uitând deschisă poarta.*

*Sunt Don Quijote fără scutier
Stârnind în vânt moriștile-n Prier...*

18 aprilie 2008

ÎNTR-UN SFÂRȘIT DE VARĂ INDIANĂ

*Într-un sfârșit de vară indiană
Când nu uitasem sarea din sărut
Eu am simțit o mână diafană
Simțit-am oare sau mi s-a părut?*

*În ploi de-agheazmă m-am scăldat în zori
Apoi cu trup și duh nevinovate
Am alergat în baia de culori
Prin iarba întâmplărilor uitate.*

*Pierdusem iarăși gustul de sărut
Precum mătasea-crin din mângâiere
Citeam în frunze-același început
Și-n freamăt un ecou de adiere.*

*În început de vară indiană
M-a fulgerat în piept aceeași rană.*

19 aprilie 2008

PRECUM UN EVADAT ÎN VECI PROSCRIS

*Precum un evadat în veci proscris
Și urmărit de tainice himere
Așa m-ascund de-o vreme prin unghere
Cu gândul înapoi spre Paradis.*

*Dar șarpele-ndoielii-ncolăcit
Întâi pe glezne, apoi suind grumazul
Precum un laâ nu mi-a mai dat răgazul
Decât când m-a lăsat bezmeticit.*

*Așa m-am deșteptat muncit de gânduri
Zăcând demult în reci și goale scânduri,
De amintiri și noapte biciuit.*

*Cu ochi păienjenit ca-ntr-o narcoză
Castelul mi-e de vânturi năruit
Și-n palmă țin doar o defunctă roză...*

19 aprilie 2008

ASCULT ECOUL SUFLETULUI TĂU

*Ascult ecoul sufletului tău
Venind din depărtările agreste;
Se-aude reflectându-se-n ferestre
Și se întoarce frânt din nou în hău.*

*Dar cum să-i prind culoarea ori haloul
Mireasma într-un cuib de dimineață
Că-ntunecat mi-e ochiul de albeață
Și nu se lasă lesne prins – ecoul.*

*Aș vrea să am o mână nevăzută
Ori, tresăltat, piciorul zvelt de ciută.
Și să-l ajung în miriștea-nserării;*

*Să-l țin în palme ca pe-o nestemată
Și când l-oi pune la ureche-ndată
Prin el s-aud talazurile mării.*

19 aprilie 2008

AM ADUNAT LUMINĂ ÎN CĂUȘI

*Am adunat lumină în căuși
Să ți-o anin pe gene și pe frunte
Din ea făcut-am către suflet punte
Aveai sculptați în raze – cerceluși.*

*Și soarele îți alerga prin vene
Precum un vin curat și-aromitor
Făcându-te rob și-nrobitor
În sângele îțiindu-se a lene.*

*Noi n-am găsit finic pentru stâlپări
Și-a trebuit să ardem lumânări.
Dar între timp se pogorâse luna*

*Și stele zămisleau întru tăcere
Bănuți de ort semnificând arvuna
Făcându-ne mai-nalți întru cădere.*

19 aprilie 2008

ÎȚI VOI CÂNȚA COLIND DE LĂZĂREL

*Îți voi cânta colind de Lăzărel
Păstrând cadența psalmului, ușoară
Și îmbătată ca de o licoară
Voi îngâna icosul cătinel.*

*Îți voi cânta, apleacă-ți dar, urechea
Și-ascultă solomonica strigare
A celei care și-a pierdut perechea
Și-o caută de-atunci cu disperare.*

*Eu nu vreau să-nterup această vrajă
Și nu mă mai sfiesc de-a nopții mlajă.
Alerg, alerg și cedri mă-nconjoară*

*Dar unde sunt străjerii să mă-ngâne?
I-a înghițit a dimineții boară
Sau întâlnirea vor s-o mai amâne?*

19 aprilie 2008

TU ȘTII CĂ CERTITUDINEA UCIDE

*Tu știi că certitudinea ucide
Că dă cu barda-n pieptul dezgolit
La fel cum adevărul ocolit
Începoșează mințile lucide.*

*Orice-ai alege, nu poți ocoli
Cu-nțelepciune vorba potrivită
Decât atunci când temerea invită
De înțelesuri nu se va goli.*

*Deretică lăuntru-n cumpătare
Lăsând la ușă semnul de-ntrebare.
În amfore lumina o culege*

*Și fără vanitate bea din ea
Că doar atunci, deplin vei înțelege
Mai bine cum să te-aurești cu ea...*

19 aprilie 2008

ÎȚI ÎNCORDEAZĂ ARCUL CU SĂGEȚI

*Îți încordează arcul cu săgeți
Apoi așteaptă țintele precise
Mulțimile de vietăți ucise
Sunt îngropate-alături de nămeți.*

*Așa cum puii sunt vânați d-ereți
La fel mi-au fost ucise mii de vise
Și toate frumusețile promise
S-au potrivit ca nucile-n pereți.*

*Cu ochiul vigilent de vânător
Mi-a doborât și aripile-n zbor.
Dar n-am căzut precum Icar, lovit*

*Ci tot mai sus m-am înălțat pe creste
Și-am să cobor deși sunt istovit
Ca să v-aduc a Învierii veste!*

19 aprilie 2008

ZBOR DE FLUTUR

*Atâta caznă să întrup lumina
Și s-o ascund în cutele de carne
Încât destule nu găsesc povarne
Ca să-mi ajungă să acopăr vina.*

*Ba am să o strecur printre lucarne
Pe unde se mlădie cavatina
Cu sunetele-n stare să răstoarne
Safirul, chihlimbarul, opalina.*

*Iar dac-o fi-ntunericul să-l pulberi
Și s-or preface patemile-n pulberi
Ajută-mă noroiul tot să-l scutur.*

*Și gândurile să le trec prin sită
Tremurătoare ca un zbor de flutur
Să-mi iau avânt spre zarea nesfârșită...*

19 aprilie 2008

ERAM UN BULGĂR VIU...

*Când m-am aflat alătura de spațiu
Și când pe lângă timp treceam grăbit
Mi se părea că lutul m-a răpit
Și mă înghite lacom, cu nesățiu.*

*Ca om de rând, din tină zămislit
Însuflețit de Duh Mângâietor
Eu m-am supus, simțindu-mă dator
Să jinduiesc din nou spre Infinit.*

*Eram un bulgăr viu, incandescent
Călătorind în spațiul transcendent.
Eu am restituit ce mi s-a dat*

*Alcătuirea sa cea pieritoare
Întors la viața fără de păcat
Am învățat treptat cum se și moare...*

19 aprilie 2008

AM ADUNAT DUMINICA-N STÂLPĂRI

*Am adunat duminica-n stâlpări
De crin, de busuioc și iasomie;
Aveam în ochi – crâmpei de veșnicie
Miresme sfinte-mi adiau în nări.*

*Era în jur atâta armonie
Și loc nu mai găseam pentru mirări
Se pulberase rău-n patru zări
Precum ecoul stins de ierurgie.*

*Se strecura prin ierburi, lin cicoarea
Să-i simtă liliacului paloarea.
Ispitele erau ținute-n lesă*

*Chiar așteptarea-i parcă adormită
Și pentru vina de a nu fi fost iubită
Aduc ofrandă a-Nvierii Messă.*

20 aprilie 2008

SĂRUTUL REÎNTOARCERII

*Sub vâscul cel cu frunze-agățătoare
Au curs azi noapte licuri de lumină.
Îmbrățișați am stat sub luna plină
Sărutul – până a-nceput să-nfloare.*

*Și-n zori, motive dulci de cavatină
Ne-nvăluiau în stranie paloare
E vremea să ne-ntoarcem la izvoare
Când nici o umbră nu scliffea de vină.*

*Când despuiți de straiete-n văpaie
În baptiseriu ca într-o copaie
Ne scufundam în sfântă îmbăiere.*

*În numele Treimii, care-i Una
Simțeam în nări – de mirt – o adiere
Privea complice prin ferestre – luna...*

20 aprilie 2008

SONET CU ACANTE

*Acorduri de clavire și de harpe
În revărsări primare, fascinante,
Mă-mprejmuie parfumul de acante
Și parcă eu hipnotizez un șarpe.*

*Mă mustră azi renașcentistul Dante
Când strig horațianul: Diem Carpe!
Simt nurii tresărind în zvon de harpe
Și-mi țin isonul coruri de bacante.*

*Am să ascult misterul palpitând
În mijlocul eternității când
Înțelegând că viața-i o himeră*

*Un cât, un bob într-un imens ocean
În valea Învierii – pasageră
Aș vrea să iau aminte la Pean!*

20 aprilie 2008

LIBAȚIE

*Am să mă-mbăt cu vinul de rubarbă
Să-mi descleștez cuvintele din gură
Că ele-s doar a inimii epură
Și-s picurii de rouă noaptea-n iarbă.*

*Agonizează-n palmă o florină
În sinergie cu un câmp pe magmă
Și ametistul pare o sintagmă
Dantelărie de agate, fină.*

*M-ating de o geodă-catedrală
Cu fruntea tristă atingând pe coală.
Miasmele de fosfor lâncezesc*

*În alge negre-noată peștii sclavi
Meduze muribunde putrezesc
De-atâta vânt sunt țărurii bolnavi...*

20 aprilie 2008

SONET OSTENIT

*De la un timp mi-s clipele-ostenite
Și din clepsidră nu vor să coboare
S-au parfumat și moaștele-n odoare
În timp ce spațiul, lacom, mă înghite.*

*Mă rog : fă-mi Doame gard în jurul casei
Și-mprejmuește cu privirea clipa
Că tot mai mult mă vâlurește pripa
Și vin precum Peer Gynt la moartea Aasei.*

*De la un timp nu mai citesc litanii
Și nu mă-nchin în fața Ta-n metanii.
A putrezit în coajă mărul prim*

*Și mâsurile-albite în asceză
Dar nouă nu ne-a fost sortit să fim
Perechea vinovată din Geneză.*

21 aprilie 2008

SONET CĂZUT DIN TIPAR

*E viața mea căzută din tipar
Țesută în cuvânt cu acribie
E-o clipă-ntr-un ocean de veșnicie
Și-i patimă, iluminare, har.*

*Adeseori, eșarfă cenușie
E voalul ce acoperă măcar
Că stins fiind, tăciunele din jar
Rămâne praf vândut pe veresie.*

*E pasărea având în coad-o lyră
Și e strivitul fir de calomfiră.
În arșiță e apa de cleștar*

*Ce ostoieste vipia-n câmpie
E suflul necesar unui sticlar
Ce naște-n forme prunci de Poesie...*

21 aprilie 2008

SONETUL CĂUTĂRII

*Nu bănuiești, iubite, ce dureroasă-i pânda
Când fiecare-așteaptă mișcarea celuilalt.
Și arcuiți îndată, precum felina-n salt
Își pregătește sieși, premeditat, osânda.*

*Noi zgândărim tandrețea, ce-a devenit "infern"
Și gesturile toate, nu valorează-un ban
Mai caut cu ardoare "zăpada de mai an"
Dintr-un calup de ceață, iubirea cum s-o cern?*

*Dar fiecare-așteaptă, desigur altceva
Și orizontul parcă e scrijelat de-o stea.
Suntem protagoniștii unui spectacol sfânt;*

*Inconștienți și gureși, respingem eminența
Oficiem prin alții, iubirea din Cuvânt
Dar separați de-orgolii, pierdut-am chintesența...*

*Marțea seacă
28 aprilie 2008*

INFERNUL IUBIRII

*În lovituri de grații suntem atât de-abili
Încât mișcarea noastră strămută constelații.
Îi înălțăm iubirii – neconținut – libații
În timp ce ne prefacem indiferenți, ostili.*

*Nici întâmplării simple nu-i descifrăm eresul
Că ea se disipează, în vălătuci de fum.
Dar unde-i fascinantul, misterios parfum,
Pre câtă vreme astăzi, un altu-i înțelesul?*

*E denia cea sfântă pornită-n marșea seacă;
S-ascundem, se cuvine, pumnalul scos din teacă.
Degeaba ascultat-am catisme și pisanii*

*Din patemile toate, nimic n-am înțeles;
Pe drumuri diferite, senini noi am purces
Și râde saltimbancul, și râd în hohot anii...*

22 aprilie 2008

SONET CIOPLIT ÎN JAD

*Închise-s toate porțile din ceruri
Și sunt păzite strașnic de zăvozi
Au dispărut și îngerii rapsozi
Cu aripe căzând de aspre geruri.*

*Să fii la două capete de pod
Același, nu e cu puțință.
Găsește-ți măreția-n umilință
Să nu te-ndrești direct spre eșafod.*

*Să fii blestem și binecuvântare
Acelora din jur ce nu-s străini
Un trandafir și-adună doru-n spini
Cenușa mângâierii astăzi jar e.*

*E-un vis fermecător, cioplit în jad
Purtând un nume scump : Adoniad!*

22 aprilie 2008

SONET ÎN AGONIE

*Spre-ntors acum sunt toate cărările pierdute
Dar unde sunt acele dulci armonii de veghe?
Precum Morgana umblă-n pustiu la mii de leghe
Dar nu-ntâlnește dară, decât cetăți durute.*

*E șlefuită piatra de mâinile dibace
O găză-nsângerată stă prinsă-n chihlimbar.
Așa cum stă cuvântul cel sfânt din Sinaxar
În cugetul de trup se isc-un zvon de pace.*

*Dar parcă-n ochi lumina s-a micșorat a seară
Dintr-un ungher pândește iubirea ca o fiară.
Peretele de sticlă se sparge în câmpie*

*Și se înalță parcă azurul din pământ
De când în agonie mi-e ostoitul cânt
În carnea din cuvinte, cuțitul : rană-nvie!*

22 aprilie 2008

SONET ÎN DAVĂ

*În sufletul scindat, zădărnicită-i ruga
Și se trudește fiara căzută-n fața porții.
Cu lumânarea-n mânuri, un orb aruncă sorții
Migrații de cuvinte îmi scapă-abia cu fuga.*

*În spasme incolore se zbate ziua visul
Cerșește îndurare instinctul adormit.
O floare încolțește în gândul eremit
Dar are rădăcina pierdută-n Paradisul.*

*Îmbrățișări pierdute, mirări decapitate
Își pregătesc în taină câmpii de-asasinate.
Dar gânduri luminoase au renăscut în dava*

*Purtate-n unduire de molcoma Vltava
Și Poesia însăși mă naște și mă ceartă
Că mi-am aflat da-seinul chiar dincolo de artă...*

22 aprilie 2008

SONET ÎN AVERSE

*Eu până la orbire te-aștept înduplecată;
Măsuri de versuri albe cenușa mi-o presară
Precum îndrăgostita ibovnică de-o seară
În ochii stinși am cerul cu zarea sfâșiată.*

*Te-ascund mereu în cuibul mic al palmei
Precum pe-un fluturaș în crisalidă
Iar inima te caută, lucidă
În sânul neprihană-al Mater Almei.*

*Și ca în rame scumpe, tablouri genuine
Apar în minte iară și se însuflețesc
Îmi stăruie și-acuma motivul arabesc
Pe care l-am aflat odată-între ruine...*

*Tu în palori de umbre continui să existi
Și nici nu știi ce-averse de dragoste îmi iști*

22 aprilie 2008

SONETUL ȘARPELUI

*La neiubire-i șarpele damnat
Doar mărăcini și pulbere mâncând
Și anevoie trupul său târând
El încă-ademeneste la păcat.*

*Și dac-ar colinda târâș Elada
Într-o clipită, cu priviri sticloase
Și-un șuierat ce-ți vâără frica-n oase
În ascunzișul său ucide prada.*

*Pe înserate vlaga îi slăbește
Dar, pe măsură, și veninu-i crește
Pe cât de înțelept – e și perfid.*

*Adeseori e-ales ca talisman
Cu sângele cel rece și morbid
E-adesori teribil de uman.*

23 aprilie 2008

CONCRET

*Când cumpăna odihnei se înclină
Dezleagă înțelesuri de pricini
Te nevoiește să aduni lumini
Și pentru vremea când vei fi în tină.*

*Cad albele cuvinte peste tâmple
Și din azur cad mii de fulgi de clipe.
Târziul mă absoarbe din risipe
Păstrând ce va fi dat să se întâmple.*

*Așa cum căutând o perlă rară
Eu dezghioc cochilii iar și iară
Și-n tot efortul meu către nimic*

*Mă-nalți iar cobor pe sfânta scară
Și mă agăț de-o înnodată scară
Dar de la demnitate nu abdic.*

23 aprilie 2008

SONET LA LUMÂNARE

*Mi-e harul ontologic moștenit
Pe umeri invizibili îmi port dorul
Mi-mpărtășesc ființa la zenit
Și în iubire-mi regăsesc izvorul.*

*Cuvintele mă scriu la lumânare
Mă mântuie-nainte de soroc
Îmi aflu alinare-n ispisoc
Și-mi pare totul o halucinare.*

*De-o taină pururi eu mă simt trăită
Când scriu mi-e gura parcă daurită.
Atâtea sunt – destine singulare*

*Ce au uitat mirosul de pădure
Pierzându-se-n ținuturi lagunare
Nemaiputând povara să-ți îndure...*

23 aprilie 2008

SIMFONII DE CLIPE

*În drumul meu, stihii tâlcuitoare
Din tot ce-i azi, nimic nu mai rămâne
Că nimeni știe clipa să amâne
Trecutu-i doar o albă zburătoare.*

*Și cum să legi trecut de viitor,
Cum legi o luntre valul să n-o ducă
În larg ca pe corabia nălucă
Mânată de-Olandezul Zburător?*

*În simfonii de clipe ducem dorul
Și-n tulburări mereu schimbăm decorul.
Se scurge-adânc iubirea-n dulci meandre*

*Ca-n tot atâtea mlădieri feline
Flămândă-s azi de gesturile tandre
Prefigurând surâsuri angeline...*

23 aprilie 2008

DON CESAR

*Se duc poeții-așa cum au trăit
În patria de ei închipuită
Iar timpul care-i cerne ca prin sită
Rămâne fără ei mai sărăcit.*

*Și viața risipită în cuvinte
O iau cu ei ca pe un sfânt secret,
Ei rând pe rând se leapădă discret
De "foaia pentru inimă și minte"...*

*Rămân apoi, ca-n ironia sorții
Petalele de vers în dreptul Porții.
Se duc poeții într-o lume dreaptă.*

*Când se gătesc îndată de plecare
Cuvântu-i definește ca o faptă
Și se întorc la ceas de sărindare...*

24 aprilie 2008

SONET PENTRU ARIO PARADIS

*Într-o noapte sfântă, chiar în Joia Mare
Trist, în Ceea lume, gata să-l primească
A plecat Poetul să se-nnemurească
Și-a lăsat în urmă-i semn de întrebare.*

*Prea sătul cu frații să se războiască
Cum se duce omul seara la culcare
A plecat să cânte **Doina** la mioare
Păstorind cuvinte-n limba românească.*

*Din ținutul-leagăn, scumpul **Baaad**
A plecat Poetul singu înspre Had
Aducând prinoasa minții lui – izvod.*

*Dezbrăcat de aer, dezgolit de sânge
Ne-a lăsat Poetul, dăruiți cu **Rod**
Limba românească-n doliu e și plânge...*

*Joia Mare
24 aprilie 2008*

SONET MEMORIAL

*E cosmosu-mbrăcat în strai cernit.
Cu moartea astăzi moartea omorând
Tu ai călcat-o în picioare – când
Înspre Lumina vieți ai pornit.*

*În crucea sâmbetei închis, ai șters
Cuvântul de pe buze zăvorâte
Și tânguirile sunt parcă izvorâte
Cu-ncepătura tainică din vers.*

*Și uns așa cu Mirul Poesiei
Ai descuiat izvorul ierurgiei.
Apoi umblând cu Sfântul Epitaf*

*În drumul de la cruce la mormânt
Tu ai ales fântâna cenotaf
Și-ai pus chezaș Cuvântul-Legământ.*

26 aprilie 2008

ÎNGROPAT ÎN CRINI

*Sintagmele trec toate-n oseminte
Cămăși de rouă cu ivor brodate
Și-s la picior de-altar înmormântate
Când pești năuci see-adapă din cuvinte.*

*Cenuși în patru vânturi spulberate
Ciuperci de suflul greu acum iscate
Drept pildă și folos– învățăminte
Întemeiate spre a-nu fi uitate.*

*Din gheare lepădate de condori
Cuvintele s-au prefăcut în flori.
Deasupra Hiroshimei presărate*

*În august numai crini însângerați
Noian peste făpturi carbonizate
Ca morții să nevină-n ziduri – frați.*

26 aprilie 2008

SONET DE NEÎMPĂCARE

*Un loc între voi, nu îmi aflu, o, nu
Al meu e – în toate – doar gândul rămas
Temeiul iubirii eu altora – las
La cuibul prielnic, degrabă te du.*

*Ce caut, ce caut în oaza de vis?
Trudită în taina în care am mas
Precum cerșetorul cel orb, de pripas
Umblând anevoie, cu suflet ucis.*

*În neîmpăcare și-n veșnic război
Să stingă, nu poate, lumina din doi,
Cu umărul, reazem, acuma absent*

*Scăldată-Nviere în sânge pascal
Să vină și să mă acopere lent
Că tare străin mi-e părelnicul mal...*

26 aprilie 2008

SONETUL ERORILOR

*Pe umeri port planete de erori
Nici cosmosul nu poate să le țină
Că-s toate îngropate în lumină
Și iscă noi furtuni de meteori.*

*Aș vrea din ele-un pom să răsădesc
Aici lângă pridvor de catedrală
Ca pe o pagină de carte, goală
Pe coaja lui, cu sânge iscălesc.*

*Cum se ascunde-n malachit lumina
Așa mi-ascund și lacrima și vina.
Cum numai strigătul se-nfige-n rană*

*Mă voi dezlogodi încet de tină
și căpătând o aură umană
Îmi voi găsi mormântul în Lumină...*

26 aprilie 2008

SONET STINGHER

*Nimic mai trist, nimic mai trist ca, dară
O Înviere în singurătate
Când orice gând îți pare pe furate
Și vin-ți face pâinea mai amară.*

*Binețe, cui să-i dai în Noaptea Sfântă
Când toți sunt veșmântați în starea lor
Și-un sentiment ostil, ucigător
Cu grație, pumnalu-n piept împlântă.*

*Spui Domnului că-i Bine c-a-nviat!
Și-adormi stingher, cu suflet ruinat
Că nu e nimeni care să-ți răspundă*

*Și să-ți confirme : Că-i Adevărat!
Și spleenul care veșnic te inundă
L-ascunzi într-un sfâșietor oftat.*

26 aprilie 2008

SONET ÎN PREAJMĂ

*Tu stai la poartă singur și bați încetișor
Nu-i nimeni să-ți deschidă iar păzitoru-i dus.
E ferecată, iată, fereastra dinspre-Apus
Și-un corb de întuneric alunecă în zbor.*

*Ți-e mintea-n pribegie acum, la pol opus
Purcede revolută la nașterea dintâi
Și învegherea clipei te-oprește să rămâi
Cam câtă lână albă a mai rămas pe fus.*

*Și toarce singur timpul din caietul – noian
Să-l mituiești te-ncumeți, dar nu primești un ban.
La marginea acelu ținut de nicăieri*

*În preajmă vezi plutind străinele năluci
Dar nu e nici un suflet să-i dărui mângâieri
Și-ai dat într-un devreme de un ostrov de cruci...*

26 aprilie 2008

SONET IMPERFECT

*Îți dau întâlnire în spirit
Îți dau întâlnire în trup,
Îți dau în celulele minții
Și-n toate eu vreau să mă-ntrup.*

*Nevoie-ar mai fi de lumină
Nevoie-ar mai fi și de alb
Pământul cu grâul se-ntină
Cu dinții eu liniștea rup.*

*Și-mi sfâșii cu dinții durerea
Cămașa o lepăd la sorți
Și-i chem pe blajinii, cumișii
Cu mierea să-nduplece fierea.*

*N-am cui să împart nici comândul
Când prea ghiftuit e flămândul.*

27 aprilie 2008

VIAȚA FIRII

*Înmormântați în viața sfânt-a firii
Cei vii se-ntorc o clipă îndărăt
Să mai miroase florile de-omăt
Și-apoi purced la crucea nemuririi.*

*Lumina lumânării umbră n-are
Și se consumă putredă de seu
Aș vrea din ea măcar un strop să beu
Atunci când întunericul mă-nfloare.*

*Închipuirea firii fără moarte
Rămâne-ntre coperțile de carte
De nu se-nalță lin spre Empireu.*

*Ori chiar de-a dreptu-n pisc de Panteon
Dar spulberată-n țândări de Eon
Lumina-aceea, negreșit, sunt eu.*

28 aprilie 2008

PE CALEA REGALĂ

*Cu buze biciuite de cuvinte
Poeții azi se urcă-n tren regal
Ei caută meleagul ideal
Care se află în ceasloave sfinte.*

*Cu vreascuri ude-aprind un foc bengal
Și-l întrețin cu „foaia pentru minte”.
Cenușa lui cea sacră și fierbinte
O cern neliniștiți într-un pocal.*

*Găsesc cu greu înaltul din străfunduri
Și doar printre strălucite gânduri
Când toaca-n cer se-aude deslușit*

*Cu gesturi adunate în tăcere
În semn că verbele s-au înfrățit
Sunt mir de nard din depărtate ere...*

28 aprilie 2008-05-18

SONETUL TRENULUI REGAL

*Dispar în tren regal ca într-o ceață
Poeți blazați ce păstorind lumina
Pe șine-amețitor lățindu-și vîna
Nespovediți grăbesc spre Ceea Viață.*

*Cu chipuri pe efigii și blazoane
Și vulturești priviri și solzi în gheare
Postați pe tabloidele ziare
Trufași, damnați și asupriți de toane.*

*În trenu-acesta princiar, se pare,
E crema limbii noastre tutelare.
În zbor de șine –azvârl cu epitete*

*Metafore, sintagme insolite,
Regalii zilei au argint în plete
I-așteaptă-n gări amante părăsite...*

28 aprilie 2008

SONET ÎN ȘOAPTĂ ARSĂ

*Eu știu că nici o cirtă nu mă voi abate
Și-o să mă-nalț spre frumusețea desfătată
Ca pe un pisc de-mpunge bolta înstelată
Cu șoapta arsă de o sfântă voluptate.*

*Și de la lujer pân-la fruntea luminată
Mai înainte de-a porni spre râul Letae
Cu gene-n rouă și cu flori de-omăt în plete
În crină-albă-aș vrea să fiu întruchipată.*

*E osteneala vieții acuma pe sfârșite
Și toate se retrag bolnave de paloare
Îți pregătesc în taină veșmintele cernite
În marea de lumină să las un semn de bine.*

*Dar câți îl decifra-vor, pe înțelesu-i, oare?
O clipă cât un veac, abia de mă mai ține...*

1 mai 2008

SONETUL VOCILOR UITUCE

*Dar tinerețea, încotro se duce,
Așa zmucită să apuce-un tren
De parcă toat merg înspre Eden
De ce mă strigă numai voci uituce?*

*Noi repetăm același leit-motiv
În timp ce la o cruce modelăm
Și cu lumini pe boltă înstelăm
Când ne mișcăm ca-ntr-un tablou votiv.*

*Iat viața, cât-a mai rămas, depinde
De felul cum ne-am adunat merinde.
De ce e mai puternică ispita*

*Și uneori se pierde din vedere
Iubirea ce se mistuie-n tăcere
Și curg regrete cu nemiluita?*

Armindeni, 2008

SONET-PASTEL

*Ca-n vălul Mayei se-nveșmântă visul
Cât mai departe amânând trezirea
Izvoare despletite scaldă firea
Cu largi efluvii populând abisul.*

*Obloane cad, iar ivărele scapă
Dintr-ale lor încuietori de stele
Și se opresc din dans nebune iele
Atunci când noaptea în șuvițe crapă.*

*Se-aud prigorii cum se duc la apă
Cu gurile-atârând – de câ ntec grele
Și printre ale cerului zăbrele
Sărută roua când din zbor se-adapă.*

*Priviți, aduce-o solie trimisul
Cu ea să mărginească paradisul...*

*A doua zi după Armindeni
2008*

SONETUL DEPĂRTĂRII

*Când trup și suflet nu sunt de-o măsură
Iubirea cu amnarul nu se-aprinde
Și-nvinsă de o gravă impostură*

*Către durere și tristețe tinde
Atunci degeaba cornul de răsură
Trimite-va din depărtări – colinde.*

*Vegherile și rugile fiinde
Recheamă la dintâile candori
Și-n noaptea străbătută de fiori
Un duh năzuitor și blând descinde.*

*În Paradis, beție de culori
Și-o pace care pururi nu se vinde.
Ținându-ți de viatic și merinde
Când liniștit te pregătești să zbori...*

*După Armindeni,
2008*

SONET FABULOS

*Amanți de rouă pururi invocați
Să vină treji la ceas de abanos
Frățește sunt de sufletele legați*

*Și gustă din prezentul fabulos,
Visând că-s de pe-acum eternizați
Într-un miraj al nunții – maiestuos.*

*Se împlinesc în pământescă-ardoare
În trup și suflet pururi răstigniți
Amanți cu fulgi de nea împodobiți
Într-o părelnică îmbrățșare.*

*Cuvintele-adieri pe albe pagini
Ca ploile fierbinți căzând pe oase
Înaltul din străfunduri vapoaroase
Îl cheamă neaua răscolind imagini...*

*După Armindeni,
2008*

CUVINTE FĂRĂ UMBRĂ

*Cuvintele nici umbră nu mai au, nici duh
Ci-s suflu sistolic și bat nebunește
Când gândul meu cu altul se unește
Înspre zenit plutește în văzduh.*

*Sunt gânduri ce se zbat precum o ciută
Ce-i în capcană și-i prea sperioasă
Cu ochiul rugător genunchiu-și lasă
Sub cornul de Selenă – renăscută.*

*Am gânduri puzderii, vreau să le nasc
Mustind de arome, sărite din teasc
Și când se-nchid iară corolele vii*

*Deschide lumina cărare spre sine
Sunt gânduri bătrâne și gânduri copii
Sunt mirul de nard uns pe trupuri blajine...*

2 mai 2008

NINSOARE DE LUMINĂ

*E vinul porfiriu în vechi pocale
Și moliciuni de cântec însoțesc
Întreg alaiul când sărbătoresc
Iubirea în acorduri triumfale.*

*Ninsoare de lumină peste pleoape
Înduplecă vederea să stea trează
Pre când serarea nici că mai cutează
S-amușine pupilele mioape.*

*Prinosul tău așează-l pe altar
Ca binecuvântat prilej de har
Și-alături să-l așezi de mirtul crud*

*În dulci miresme de salcâm regal
Când pribegind din nord și până-n sud
Cu trupul gol s-aprinzi un foc bengal...*

2 aprilie 2008

SONETUL VIORILOR

*Sub ceruri iarba înflorește-n lege
Uitând a se-ntreba cine-o cosi
Ori cine, dezinvolt o va culege
Spre-a nu purcede a se irosi.*

*Iar sunetul te-ndeamnă-acum să taci
Cuvintele, ce buciume stridente!
Când toate amintirile-s absente
Iar luna mișună de vârcolaci.*

*Străjerii nopții, stropi de licurici
Presară iarba-n luminițe vii.
Și-atâta farmec dau, că nu mai știi
Cine-i stăpân pe vraja de aici.*

*Depart, tânguitul de viori
Anunță înfloriri de meteori...*

2 aprilie 2008

SONET ÎN FORMĂ DE CRUCE

*În candelă sufletul mamei e viu
Nuntit în lumine în formă de cruce
Iar când o privesc, mângâiere mi-aduce
Așa cum o oază ivită-n pustiu.*

*Nevoie nu prea e de vorbe-uituce
De gustul acesta aproape sălcii.
De-o vreme se face în sânge târziu
Și greierii-mi cântă printre uluce.*

*Bobocul din tainiță, cel ce-a-nflorit
Ce veșted e astăzi în plină rodire
Cuvinte ca frunzele m-au podidit
Cu sângele negru în nășădire...*

*În drumul nesfârșit spre veșnicie
Iubirea îmi aleg drept temelie...*

3 mai 2008

TRUP CU APE GÂNDITOARE

*Gelos pe umbra care te urmează
Și care uneori o ia-nainte
Gelos pe timpul care nu te minte
Pe dragostea ce binecuvântează.*

*Dar încă nedeprins cu lucruri sfinte
Și nici cu-acele ape ce migrează
Pe pâinea vie care sângerează
Pe omoforu-nveșmântând cuvinte...*

*Ieșind din labirintul lui Dedal
Să zugrăvești icoană pe santal.
Din trupul tău cu ape gânditoare*

*Izvorul tămăduitor învie
Revarsă-l ca pe sfintele odoare
Spre-aceia ce râvnesc la veșnicie...*

4 mai 2008

SONET ÎN DUHUL VIEȚII

*Să lași deschisă ușa dimineții
În dulce taină și obediență
Apoi, cu și mai multă reverență
Din sfânt potir să guști din duhul vieții.*

*Simțind în jur parfum de rozmarin
Cu un coltuc de cremene tăioasă
În sfântă îndrăzneală, ca o coasă
Să tai abisul veșnicei lumini.*

*În pacea veții fără de sfârșit
Tu nevoiește-te să fii desăvârșit.
În prag de sanctuar depune-ți ortul*

*Spălat și primenit în sfânt, botezul
Învăluit în crismă spune Crezul
Cu azima dintâi sfințește-ți cortul...*

5 mai 2008

TĂCEREA DIN CUVÂNT

*Ce apă vorbitoare ți fecundă
Din trupul cel setos și obrintit
Precum un gând pios ce-a izvodit
Ce-l simt din adâncime cum inundă.*

*Și clipa care brusc în ușă-mi bate
Intempestiv cerându-mi un tribut
Se zvârcolește-n cortul meu de lut
Și vrea să-mi țină de eternitate.*

*De-o viață Timpul vreau să-l ctitoresc
Dar vin pândarii și mă jefuiesc.
Balanța-nclină mult înspre amurg.*

*Și în cuvânt se face-acum tăcere
Iar lacrimile curg spre înviere
Așa cum curgem noi spre Demiurg.*

5 mai 2008

SONETUL URMELOR PIERDUTE

*Să ne-nfruptăm cu pâinea împăcării
În vinul milosteniei scăldați
Să fim întru lumina sfântă, frați
Când năzuim la crucea îndurării.*

*Și-n îndelungă jertfă primeniți
La stingerea de sine mai apoi
Ne vom afla în necurmat ostoi
Scăldați în sânge dar neprihăniți.*

*Așa cum la-nceputuri ne-am ivit
Din chivotul de carne-atunci sfințit
Ne poartă umbra-n noptile-abătute*

*Spre poarta mare ocolind lumina
Pe tălpi desculțe ni se-ngroașă tina
Dar urmele-s definitiv pierdute...*

5 mai 2008

ICOANĂ PE SANTAL

*Mă vindec azi prin sarea Poesiei
Și mă scufund cu ea în baia morții
Să mă-nveșmânt în vers ca-n fața Porții
Sub umbra blândă a melancoliei.*

*Icoană pe santal îmi e și Crez
Doar ea-n Sahara poate să mă poarte
Pe cât m-apropii negreșit de moarte
Pe-atât de mult de ea mă-ndepărtez.*

*În snop – cuvinte tămăduitoare
Le scot din labirintul lui Dedal
Și izvorăsc icoane pe santal
Din trupul său cu ape gânditoare.*

*Un strop de sânge e într-un pocal
Purtat prin labirintul sideral.*

5 mai 2008

SONET NEPERECHE

*Mă muștră vântul în ecou
Nimic nu-i nou, povestea-i veche:
Suntem superbă nepereche
Al mării cearcăn e-n halou.*

*În ochiul cerului imens
Ne oglindim precum am fost
Și căutându-ne un rost
Ne amintim pierdutul sens.*

*De moarte trecem la un pas
Ne batem joc de ce-a rămas.*

*Corăbii și năluci de ceașă
Privim în zare cu nesațiu
Marionetele n-au spațiu
Și ne mirăm : prea scurtă ață...*

8 mai 2008

SPRE FINIS TERRAE

*Am încercat să tulbur întâmplarea
Cu iz terifiant și beatific
Răpit și dus înspre tărâmul mitic
Mi-a înflorit în iriși toată zarea.*

*Și prisosește-n dar aluatul pâinii
Izvoară a nespusei comori
Ți-a încolțit subit corola mâinii
În mângâiere ca de-atâtea ori.*

*Păream îndepărtați la mii de ere
De-aceal ocean la țărmul Finis Terrae.
Citeam intens versete din Levitic*

*Dar cine se mai întreba atunci
De ce călcam o sută de porunci
Cu gândul tot la plaiul mioritic?*

9 mai 2008

SONET DE LA O FRUNTE LA ALTA

*Iar de la frunte la o altă frunte
Ecoul revolut e în pierzanie
Dar cine-și poate da iubirea danie
Când gândurile nu mai vrea să-nfrunte?*

*Abia trezit din vis un crin asudă
Tresare candela-n lumini subțiri.
Ce multe și rebele amăgiri!
Un lied sucombă-ntr-o vioară crudă.*

*În minte bătălii atemporale
În inimă cârcei de neputință
Singurătatea naște cu priință
Defuncții prunci din propria ființă.*

*Iar numele precum un cerc deschis
E pod de mâini revendicând abis..*

8 mai 2008

ÎN ZAREA DE GÂND

*Când steaua rămâne gravidă cu piatra
Iar sângele li se răsfrânge-n abis
Ce chip cercănat are pruncul ucis
Când sufletul lui reînvie în vatra!*

*Un mugur se naște în zarea de gând
Pământul tot miroase-a busuioacă
Mi-e somnu-ncremenit și nu știu dacă
Mai prindem luna-n mâini atuncea când*

*În fraged lut eu caut piatră seacă
Și las ursita benevol să treacă*

*Îmi mișună morți în prelnicul vis
Și orb de lumina în care alunec
În fum de rășină treptat mă întunec
În floarea de măr - paradis interzis...*

8 mai 2008

FLOAREA NOEMEI

*Și ultima lavă se va stinge-n curând
Mai palidă chiar decât floarea noemei
O stea izbucnită în raiul poeme.
Noi nu vom afla nici măcar clipa când...*

*Rămâne-vor împrăștiați chiparoșii
Drept jertfă o ultimă ardere-n trup
Privi-vom uimiți cum în lac se întrup
Din stropi se vor naște atunci stele roșii.*

*Iar mândrul Pompei sub lavă încinsă
Lăsa-va pe-alocuri, fierbinți, stranii pași
Schelete-nnegrite din munții golași
De vânturi din nord materia linsă...*

*Și când isprăvi-vom refrenul și cântul
Ne vom întreba: unde-i oare Pământul?*

8 mai 2008

SONET ÎN DUH DE-NDRĂGOSTIRE

*Și nici nu știi câtă tandrețe cere mâna
Când mângâie o strună cu arcușul;
Din călimară se prelinge tușul
Și-n vârful de pană înflorește runa*

*Îmbrățișate sunt și aerul și forma
Întru același duh de-ndrăgostire
Ce cade primăvara peste fire.
În inimi clocotește-atunci dulceța.*

*Frumoși și orbi ne dăruim candorii
Și înălțăm catarg din roata morii
Ca-ntr-un târziu, de patimi dezlegați*

*Și prin Cuvântul viu redați tăcerii
În anotimpul sfânt al Învierii
Să fiu spre cer – de serafimi purtați.*

10 mai 2008

ANDANTE CALTABILE

*Piotr Ilici scria un andante
Același andante cantabile
La care avea să lăcrimeze
Însuși contele Tolstoi.*

*Puteai atinge clapele
Precum degetarele șirei spinării;
Se năzăreau cai fugărindu-se slobozi
Printre ghemotoace de pâclă.
Urmele lor albe
Însămânțau cu aburi țărâna.
Și cum fornăiau
Și cum fornăiau sirepele noaptea
Scoțând flăcări de lapoviță
Și sub copitele lor nărăvașe
Gemea câmpia rusească.*

*Apoi, lin, lin, parcă dansând în manej
Sunete-n cerc, lunecoase
Fulgerându-ți auzul
Trap-trap
Nălucile transei prin
Cenuși siderale...*

8 mai 2008

ÎNCHIDEȚI, DAR, FEREASTRA...

*De ce nu pot muri "când liliacul...?"
Închidei, dar fereastra, se înseară.
Din lumânări cad lacrimi de ceară
Ca niște nuferi galbeni peste lacul...*

*Mai sus de moarte, liberă fiind
Cu un anume spirit de pruncie
Înmiresmat cu flori de iasomie
Într-un devreme tot voi fi-nviind!*

*Să fiu din nou aș vrea, pământ de cer
Împodobită toată în mister.
E timpul. Rădăcinile mă cheamă.*

*Cu semne mari, de nimeni înțelese.
Așterneți, dar, bucatele pe mese
Sunt azimă și vin de jertfă. Bea-mă!*

TRENUL DFE ALALTĂVARĂ

*Dar unde mi-a pierit văzduhul, dară,
De-s săgetată aspru pe la tâmpile
De tot ce nu mai poate să se-ntâmpile
Și-ncepe chiar și aerul să doară?*

*Pe lada mea de zestre ca-ntr-o gară
Eu stau și-aștept un tren întârziat
Dintr-un tunel-fantomă – apropiat
Ce trebuia să vină – alaltăvară...*

*Un strigăt de sirenă mă-nfioară.
Aștept. Pentru a câta mia oară?
Și trenuri trec prin gara mea – năluci.*

*Iar în ferestre-s cuiburi mici de cuci.
Dar poate că e sfânta mea venire
S-aștept mereu o Cealaltă Venire...*

10 mai 2008

SONET DE GALĂ

*Ca-n toi de iarnă septentrională
Vioara lui Rahmaninov răsună
Hierofanii mă poartă spre lagună
Mă lepăd de veșmintele de gală.*

*Și râde hohotit smintita lună
Într-o odoare plină de mireasmă
Îmi dăinuie în minte o fantasmă
O aură de sânge mă-ncunună.*

*Ce spații siderale în sinapse!
Mă mângâie târziul blând pe coapse
Talazuri sparte-n pana mea se-ascut*

*Și-m-asurzesc cu țipăt cormoranii
Muștrându-mă că irosit-am anii
Și nu mi-am luat iubirea ta drept scut.*

10 mai 2008

O CLIPĂ FASTĂ

*În spațiul nesfârșit al veșniciei
E clipa fast-a celor adormiți
Ce-n cortul lor de carne – eremiți
S-au nevoit pe calea armoniei.*

*În rugăciuni și jertfe-au fost uniți
În căutarea sfânt-a bucuriei
Cu umilinț-au rezistat urgiei
Păcatului la care-au fost sortiți.*

*Acum, împodobiți în strălucire
Cu dor așteaptă Cealaltă Venire.
Dar unde-s cei numiți și nenumiți,*

*Să-nfrunte cu încredere Înscrișul,
Retrași discret din lume – nelumiți?
De prea înalt, mă doare brusc abisul...*

10 mai 2008

PUȚIN PREA MULT

*E prea mult cer – pentru atâta doar pământ
Prea multă apă – la atâta doar – uscat
Prea aspră vină pentru cel nevinovat
Și-atâta patimă se iscă-n legământ.*

*Ne-ar trebeui transfuzii de lumină
În purpuriu aceasta când transcende.
Eu nu știu însă din a cui pricină
Veneția-i o lacrimă-n legende.*

*Și noaptea, a lagunelor regină
Se mistuie în clipocire lină.*

*În candelabul vieții naște-o stea
Rebelă ca ultimă dojană
E chiar steluța-aceea diafană
Ce s-a ivit întru născarea mea...*

10 mai 2008

PRĂBUȘIRE ÎN CERURI

*Tu ca o pedeapsă bați apa cu umbletul
Încoace și-ncolo în neagră restriște
Pământul sub tălpi, cine poate să-l miște?
De-atât colindat obosește și sufletul.*

*Un ochi te pătrunde de după vitralii
Dar orb de splendoare și nevindecat
Zvârlit pe un țârm – pescăruș înecat
Îți sapi cu migală mormântul în dalii.*

*Și cum rămâi în lutul umil și despuiat
Ca într-o prăbușire în ceruri la sfârșit
Aștepti a doua viață, aștepti la nesfârșit.
Să se dezlege-odată- al nașterii mister.*

*Pumnalul apei stă înfipt în dinți de vânt
Până-n plăsele sapă o oază de pământ.*

10 mai 2008

SONET CU OCHI DESCHIS

*Cu mirul său în suflet, fiecare
Pe muntele numit – al Căpățânii
Urma-vom cu credință drumul pâinii
Și-al vinului jertfite pe altare.*

*Smeriți în trupuri și stropiți cu mirt
Ne pregătim de marea împlinire
Cu ochi deschis mereu spre-nveșnicire
Să nu precupețim măcar un cirt.*

*Așa cum Dunărea se varsă-n sus
Ne revărsăm în cruce spre Isus.
Suntem și noi nsipul de pe grind*

*Ce fir cu fir se-adună și se cerne
La nașterea din nou mărșăluind
În căutarea patriei eterne.*

11 aprilie 2008

ÎN SFÂNTĂ-NTÂMPINARE

*Tu care nu întârzii niciodată
Și vii la cei care s-au nevoit
Ca să ne ierți mereu de ce-am greșit
Lăsându-ne din nou fără de pată.*

*Tu care ni-l trimiți pe-Alinătorul
Pe Duhul Mângâierii-n limbi de foc
Cu daruri revărsate la soroc
Revino, însoțit de tot soborul.*

*Revarsă-ți Doamne-a Ta Milostivire
În raze de lumină peste fire;
În sfântă-ntâmpinare ți-am ieșit*

*Cu inima și mintea luminată
Ca pacea sfântă îndelung visată
Să ne pogori în suflet negreșit...*

11 mai 2008

VIS SPULBERAT

*Pe câmp amiroase a floare de rai
Un abur curat răsărind din pământ
Mi-atârnă un vis de o coamă de vânt
Călcată mi-i țărna de slobozii cai.*

*Mi-e glasul firav fiindcă-i nechiotit
Să dau mărturie cu el, nu văd rost.
De nici nu mai știu : am fost, nu am fost?
Un vers se preschimbă în plâns hohotit...*

*Îmi sângeră-n carne rebelul fluid
Când vin să te-ntâmpin precum prima oară
Iar mâna ce-odată mi-a fost o vioară
Nu vrea să mai cânte refrenul druid.*

*Și-mi plimb disperarea în nevindecare
Iertatele tâmples târzii de răbdare...*

11 mai 2008

NU MĂ ÎNVAȚĂ NIMENI

*Un laur mă-ncunună sângeriu
Și stele logodite-mi stau pe frunte
Inelul lor spre zare-ntinde punte
Și mă ilumină atunci când scriu.*

*Când bărci cu vele trec pe suflet, ninsul,
Și îmi azvârl la țărm din mers, neștirea,
Nu mă învață nimeni ce-i iubirea
Dar știu precis : inundă tot cuprinsul.*

*Mă sfâșie suav un corn de lună
Ș-n loc să mă despartă, mă-mpreună.*

*Sunt zeci de-ntrebări înflorite-n acante
Orbecăi. Lumina mă trage-napoi
Dar nu regăsesc o câtime din doi.
Infern, purgatoriu ori Rai? Unde-i Dante?*

12 mai 2008

SONET ÎNTR-O PĂRERE

*În aerul destins, călduri latente;
Un abur viu se-nalță spre zenit.
Întârzie, de parcă-i ostenit
Dedându-se în vânt, mișcării lente.*

*Și-ntr-o părere, devenit lichid
Se scurge-n falduri de mișcări fluente
Cum susură izvoare iminente.
Un ceas își pierde-arătătoru-n vid.*

*Și trece spre nadir, fluidă, clipa
La fel cum se strecoară-n sus, aripa.*

*Dar a-nceput mirajul, mă întreb?
Cel tainic, semănând în noi lumina
Ca jertfa să ne mistuie rugina
Precum cândva pe muntele Horeb?*

12 mai 2008

NIMIC AȘA CUM CREZUM

*Nimic nu va fi așa cum crezum
Mă sprijin de aerul încolăcit
Și cerul îmi pare –nadins sărăcit
Eu stau răstignită ăn veșnic acum.*

*Tăcerea se sparge în lacrimi de mir
Mi-s tălpile parcă de ceară și fum
Mă-ncearcă-amintiri, mă-ncearcă duium
și ranele sângeră mai abitir.*

*Pe țărnișă mai rămâne o umbră bălțită
Și glezna e linsă de-o spumă subțire
Mătasea-nfloarește-n cămașa de mire
Eu sunt o mireasă în veci nenuntită.*

*M-agăț de un cântec, m-atârni de un vers
O limbă de apă nisipul mi-a șters...*

12 mai 2008

SONET ÎN DANS NOPTATEC

*Ce fire mătăsoase cresc din barbă
Și curg cu rădăcinile în sus
O căutare de lumină oarbă
Căpruiul se muta la pol opus.*

*Iar magma lor e rouă în azur
Cu păsări albe populând înaltul
Decât sărutul verde e mai pur
Și mai albastru chiar decât cobaltul.*

*Ce iarbă se evaporă prin piele
În dans noptatec ca-ntr-un snop de iele!
În strigăt alb m-am dăruit luminii*

*Și-n zbor de clape mâna-mi înflorește
Badinerii de rouă îmi sunt crinii
Tăcerea astăzi nu-mi mai prisosește...*

13 mai 2008

SONET LĂUNTRIC

*Ți-s vorbele – năluci de inorogi
Și păsări, încercând lăuntric zbor
Spre steaua cu un nume sfânt: Alcor
Când vii cu crini în brațe să mă rogi.*

*Fântână cântătoare ți-e mirarea
Țâșnind în jerbe albe de lumină
De ce mă simt stingheră și străină?
Virgină a rămas de-atunci cărarea.*

*Te isc apoi, superbă plăsmuire
Din resturi de cuvinte tulburate
Spre ancestral cu brațe ridicate
În cea mai vinovată unduire.*

*Când te zăresc pe Calea cea Regală
Mă prind fiori de noapte siderală...*

13 mai 2008

MALINCOLIE

*Într-un acvariu virtual sunt pești
Cu ochi sleiți, înveșmântați în vid;
Se răspândește izul lor fetid
Intrând prin cercevelele fereștii.*

*Mă ustură această apă blândă
Cu alge incolore, putrezite
Și adieri de vise rătăcite
De când m-așez într-o spăimoasă pândă.*

*Nu preget să mă sprijin de o arcă
De vâslele-n mișcare pe ocean
Un pește se înfruptă din Pean
L-aș vrea eliberat din mare, doar că*

*Un susur tainic trece-n entropie
Mă biruie un dor : malincolie!*

13 mai 2008

NĂVALĂ ÎN INIMĂ

*În inima cu porți neîncuiate
Năvală dau pârdałnicii – destui
Buiaci, nevolnici, strâmbi și ututui
Se-mpiedică în vorbe tremurate.*

*Și povârniți în gesturi orbitoare
Ca la banchet cu oaspeți nepoftiți
Se-nghesuie, de par-ar fi ursiți
Să urce scara tocmai la izvoare.*

*Dar fără trepte-i scara și subțire
Și astrul zilei-i doar o nălucire.
Fușteii-s rupți, e lemnul putrezit*

*Și carii-și fac poteci pe nicăieri
Ca să prefacă mâinele în ieri
Și anii fug în zbor nechibzuit...*

13 mai 2008

ÎN PLEOAPE-MI CÂNTĂ ANII

*Aieva plâng amurguri tremurate
În pleoape-mi cântă anii – un noian;
Din lut se naște negru caloian
Și-ncepe tainic ploaia, la rorate.*

*Cu tăpile desculțe, paparude
Spre râu se-ndreaptă-n șir, cu prapori vechi
În urmă se desfir, perechi-perechi,
Bătrânele cu șorțul plin de-agude.*

*Purtat în innuri în procesiune
Ologul satului pe-un pat de lemn
Așteaptă parcă tainicul îndemn*

*Prinos de bunătate și minune!
Iar suferința îl iluminează
Se-adapă azi din ea și nu cutează.*

13 mai 2008

CU FÂN ÎN BUZUNARE

*Cu proaspăt fân cosit în buzunare
În ochi având făpturile de rouă
Eu beau zenit cu mâinile-amândouă
Și aripi prind. Sunt gata de plecare.*

*Îmi șlefuiesc elitre diafane
Și-ți las pe gene sfântă sărutare.
Spun bun rămas: sunt gata de plecare
Rămâne-aici doar sângele din rane.*

*Am fost pe rând fântână cântătoare
Zeită, crin și azimă și floare.*

*Am fost și nor întunecând mirarea
Într-o secundă cât o veșnicie
Iubirii sfinte vreau să-i fiu făclie.
Sunt zbor acum. Deschisă-mi pare zarea...*

14 mai 2008

ÎN SUBSOL LA ULTIMUL ETAJ

*Stau în subsol pe-un ultim palier
Nu-i lesne să îmi temperez avântul
Slujesc cu umilință azi CUVÂNTUL
Cu gândul îndreptat către Prier.*

*Nimic nu mi se dă, nimic nu cer.
Eu dau atât cât cred că se cuvine
Mă mântuie Cuvântul cu aldine
Și îmi întinde-n taină – lăicer.*

*Merită-s de o nobilă făptură
Să port cuvântul cuminecătură.*

*Eu vreau ca fără nici un simulacru
Și pun chezaz întreaga mea ființă.
Mă rog atât: să-mi fie cu priință
Și să aprind în noapte focul sacru...*

14 mai 2008

Galați, 9 aprilie – 14 mai 2008